

ΑΙΤΗΣΗ ΤΡΙΤΟΥ - Περί Επανακανονισμού της Σύνταξης, με βάση τις διατάξεις
του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (πδ 169/2007)

ΠΡΟΣ

Το ν.π.δ.δ με την επωνυμία «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ), Γενική Διεύθυνση Συντάξεων Δημόσιου Τομέα - Α΄ Διεύθυνση Απονομής Συντάξεων και Εφάπαξ Δημόσιου Τομέα.

ΑΙΤΗΣΗ

Ττου, συνταξιούχου
δικαστικού λειτουργού (.....) ε.τ, κατοίκου (οδός
..... αριθμός....., Τ.Κ.....) με Α. Μ Σύνταξης
και Α.Φ.Μ.(τηλ.....)

.....

ΘΕΜΑ: Εφαρμογή των αποφάσεων 1-4 / 2018, 255-256 / 2021 και 2/2022 του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συνταγματος, που εκδόθηκαν κατά τη διαδικασία της πρότυπης δίκης, των αποφάσεων 1330-1332 /2023 της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το οποίο επί των υποθέσεων των συνταξιούχων δικαστικών λειτουργών ασκεί δικαιοδοσία παρακολουθηματικού χαρακτήρα έναντι του ειδικού κατά το άρθρο 88 παρ.2 του Συντάγματος Δικαστηρίου, οι οποίες εκδόθηκαν επίσης κατά τη διαδικασία της πρότυπης δίκης βάσει του άρθρου 163 της Δικονομίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου (ν.4700/2020) και των αποφάσεων 889-890 / 2025 του Τρίτου Τμηματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, οι οποίες εκδόθηκαν καά παραπομπή από την ανωτέρω Ολομέλεια.

1. Στο άρθρο 88 του Συντάγματος ορίζονται τα εξής: «1. (...) 2. Οι αποδοχές των δικαστικών λειτουργών είναι ανάλογες με το λειτούργημά τους. (...) Κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 94, 95 και 98, διαφορές σχετικά με τις κάθε είδους αποδοχές και τις συντάξεις των δικαστικών λειτουργών και εφόσον η επίλυση των σχετικών νομικών ζητημάτων μπορεί να επηρεάσει τη μισθολογική, συνταξιοδοτική ή φορολογική κατάσταση ευρύτερου κύκλου προσώπων, εκδικάζονται από το ειδικό δικαστήριο του άρθρου 99 (...)». Κατά την έννοια των παρατεθεισών διατάξεων, το Δικαστήριο που αναφέρεται στη δεύτερη από αυτές είναι «ειδικό δικαστήριο», που λειτουργεί «[κ]ατά παρέκκλιση από τα άρθρα 94, 95 και 98» του Συντάγματος, με τα οποία το σύνολο της δικαιοδοτικής ύλης κατανέμεται στους διάφορους κλάδους της δικαιοσύνης. Εξ αυτού συνάγεται ότι οι ρυθμίσεις του Συντάγματος που αναφέρονται στις αρμοδιότητες του Δικαστηρίου αυτού είναι, ως θεσπίζουσες εξαιρετική δικαιοδοσία, στενής ερμηνείας και εφαρμογής. Περαιτέρω, ορίζοντας ότι το εν λόγω Δικαστήριο επιλύει «νομικά ζητήματα» περί τις «κάθε είδους αποδοχές και τις συντάξεις των δικαστικών λειτουργών», όταν η «επίλυση» αυτή «μπορεί να επηρεάσει τη μισθολογική, συνταξιοδοτική ή φορολογική κατάσταση ευρύτερου κύκλου προσώπων», η ίδια ως άνω διάταξη περιορίζει τη δικαιοδοσία του ειδικού αυτού Δικαστηρίου στην αντιμετώπιση του νομικού ζητήματος που τίθεται από την εκδίκαση της υπόθεσης, εφ' όσον το ζήτημα είναι πρωτότυπο, μη επεκτείνοντας τη δικαιοδοσία του και στη λήψη απόφασης για κάθε εξατομικευμένη διαφορά. Αφήνοντας δε, κατά τα ανωτέρω, την εκδίκαση κάθε ατομικής διαφοράς στους παγίως αρμόδιους δικαιοδοτικούς κλάδους, το Σύνταγμα δεν επεκτείνει, κατά λογική ακολουθία, τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου αυτού και στις διαφορές που ανακύπτουν από την εκτέλεση των αποφάσεών του. Συνεπώς, αν συνταξιούχος δικαστικός λειτουργός επιδιώκει από τη συνταξιοδοτική διοίκηση όπως, σε συμμόρφωση προς απόφαση του εν λόγω ειδικού Δικαστηρίου, εκδώσει υπέρ αυτού εκτελεστή διοικητική πράξη, η σχετική διαφορά που προκύπτει από την, έστω και σιωπηρώς εκδηλούμενη, άρνηση της διοίκησης να εκδώσει την πράξη αυτή, υπάγεται στην ευθεία εκ του Συντάγματος δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ως δικαστηρίου έχοντος γενική δικαιοδοσία επί των συνταξιοδοτικών υποθέσεων των δημοσίων λειτουργών και υπαλλήλων. Για τις τελευταίες, τις ατομικές, δηλαδή, διαφορές, αρμόδιο να αποφαινείται παραμένει, κατά το άρθρο 98 του Συντάγματος, το Ελεγκτικό Συνέδριο, το οποίο, ωστόσο, ασκώντας επί των υποθέσεων συνταξιούχων δικαστικών λειτουργών όχι πρωτογενή, αλλά δικαιοδοσία παρακολουθηματικού χαρακτήρα έναντι του ειδικού κατά το άρθρο 88 παρ. 2 του Συντάγματος Δικαστηρίου, υποχρεούται να σέβεται τα κριθέντα από το εν λόγω Δικαστήριο, ως προς τα επιλυθέντα από αυτό νομικά ζητήματα, από τα οποία και δεν δύναται να αποστεί. (Ελ. Συν. Ολομ. 1330/2023 σκ.8, 1331/2023 σκ.5 και 1332/2023 σκ.7).

2. Από τις διατάξεις του Συντάγματος που παρατέθηκαν στην προηγούμενη σκέψη συνάγεται, περαιτέρω, ότι η ειδική αντιμετώπιση που επιφυλάσσει το Σύνταγμα στις αποδοχές των δικαστικών λειτουργών, με τις οποίες εξομοιώνονται και οι συντάξεις τους (ΕλΣυν Ολ. 2020/2020 σκέψεις 126, 127), καθώς και η θέσπιση ειδικής δικαιοδοσίας για αυτές, προς διασφάλιση της αντικειμενικής αμεροληψίας των δικαστικών κρίσεων που εκφέρονται σχετικώς, επιβάλλουν να γίνει δεκτό ότι πρέπει, κατά το Σύνταγμα, να παρέχεται πλήρης προστασία στους δικαστικούς λειτουργούς, εν ενεργεία και συνταξιούχους, που επλήγησαν στα οικεία δικαιώματά τους, όταν μάλιστα τούτο διαγνώστηκε με απόφαση του ειδικού κατά το άρθρο 88 παρ. 2 του Συντάγματος Δικαστηρίου. Στην περίπτωση αυτή, η πλήρης προστασία παρέχεται μέσω της διασφάλισης της πρακτικής αποτελεσματικότητας του δικαιώματος του οποίου η προσβολή διαγνώστηκε και το οποίο αποκαθίσταται διά της δικαστικής κρίσης. Τέτοια δε διασφάλιση παρέχεται, επί αντισυνταγματικών μειώσεων σε σύνταξη δικαστικού λειτουργού, όταν αυτός δικαιούται, μετά τη δικαστική διάγνωση της αντισυνταγματικότητας, να ζητήσει ευθέως από τη συνταξιοδοτική διοίκηση τον κανονισμό της σύνταξής του σύμφωνα με τα δικαστικώς κριθέντα, όχι δε και όταν τίθεται σε κατάσταση να ασκεί διαρκώς αγωγές προς αποκατάσταση της ζημίας την οποία υφίσταται από την καταβολή σε αυτόν, παρά τα αντιθέτως κριθέντα, της μειωμένης σύνταξής του. Συνεπώς, η συνταξιοδοτική διοίκηση οφείλει, μετά την κρίση του ειδικού κατά το άρθρο 88 παρ. 2 του Συντάγματος Δικαστηρίου περί αντισυνταγματικότητας του υπολογισμού σύνταξης δικαστικού λειτουργού, να προβεί, εφ' όσον τούτο ζητηθεί από τον δικαστικό λειτουργό και δη ανεξαρτήτως αν ήταν ο ίδιος υπέρ του οποίου εκδόθηκε η απόφαση του εν λόγω Δικαστηρίου, σε νέο, σύμφωνο με το Σύνταγμα, υπολογισμό της σύνταξής του, εκδίδοντας σχετικώς νέα εκτελεστή διοικητική πράξη, θέτοντας εκποδών την αντισυνταγματική ρύθμιση και εφαρμόζοντας, ως μη καταργηθείσα, την προϊσχύσασα αυτής ρύθμιση. Αν αρνηθεί δε να προβεί στην ενέργεια αυτή, έστω και σιωπηρώς, εκδίδει απορριπτική εκτελεστή διοικητική πράξη που προσβάλλεται με έφεση ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου (βλ. Ελ. Συν. Ολομ. 1330/2023 σκ.9, 13 και 1332/2023 σκ.8, 12)

4. Με τις 2/2022, 255/2021, 256/2021 και 1-4 /2018 αποφάσεις του ειδικού δικαστηρίου άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, που εκδόθηκαν κατά τη διαδικασία της πρότυπης δίκης διαπιστώθηκε ότι: (i) «[Η] επέμβαση του κοινού νομοθέτη στο συνταξιοδοτικό καθεστώς των δικαστικών λειτουργών είναι επιτρεπτή μόνο στο μέτρο που διατηρείται μία σταθερή αναλογία μεταξύ της σύνταξης και των συμφώνως προς το Σύνταγμα καθοριζόμενων αποδοχών ενεργείας των δικαστικών λειτουργών, όπως αυτές προκύπτουν μετά τη φορολόγησή τους. (...) Πρέπει, όμως, σε κάθε περίπτωση, οι χορηγούμενες στους δικαστικούς λειτουργούς συντάξεις να

εξακολουθούν να εξασφαλίζουν σε αυτούς επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης, ανάλογο με το κύρος του λειτουργημάτων τους, την ευθύνη της άσκησής του και τη σημασία αυτού για την πραγμάτωση του κράτους δικαίου, καθώς και με το επίπεδο διαβίωσης που τους εξασφάλιζαν οι αποδοχές που λάμβαναν ενόψει της θέσης και του βαθμού που κατείχαν κατά τον χρόνο αποχώρησης από την ενεργό υπηρεσία.» (σκέψη 9). (ii) «[Μ]ε τις 1-4/2018 αποφάσεις του ανωτέρω Ειδικού Δικαστηρίου (...) επιλύθηκε, εκτός των άλλων, το νομικό ζήτημα της συμφωνίας ή μη προς το Σύνταγμα, όσον αφορά τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς, των ως άνω διατάξεων του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β.3 του ν. 4093/2012, οι οποίες ελήφθησαν υπόψη και για τον επανυπολογισμό των συντάξεών τους κατά το άρθρο 14 παράγραφοι 1 περ. β και 2 περ. α του ν. 4387/2016, καθώς και των μεταβατικών διατάξεων του άρθρου 13 του νόμου αυτού. (...) . Δοθέντος δε ότι οι ανωτέρω διατάξεις των άρθρων πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β3 του ν. 4093/2012 και 8 και 14 του ν. 4387/2016 δεν μπορούν να εφαρμοστούν, ως ανίσχυρες, για τον προσδιορισμό της σύνταξης του ενάγοντος δικαστικού λειτουργού, είναι εφαρμοστέες προς τούτο οι προϊσχύουσες αυτών διατάξεις (βλ. αποφ. του παρόντος Ειδικού Δικαστηρίου 1-4/2018, σκέψη 20 και 255/2023, σκέψη 11).. (iii) Στη συνέχεια διαπιστώθηκε με τις 1-4/2018 αποφάσεις του ειδικού κατά το άρθρο 88 παρ. 2 του Συντάγματος Δικαστηρίου, διαπιστώθηκε ότι η μηνιαία σύνταξη των συνταξιούχων δικαστικών λειτουργών διαμορφώθηκε με βάση τον ν. 4093/2012 σε ποσό υπολειπόμενο των αποδοχών ενεργείας τους κατά ποσοστό ανώτερο του 40% και ότι τούτο συνεπαγόταν πράγματι ανατροπή της συνταγματικώς επιβαλλόμενης αναλογίας συντάξεων και αποδοχών ενεργείας των δικαστικών λειτουργών. Η ανωτέρω δε επισήμανση, όπως διευκρίνισε το εν λόγω ειδικό Δικαστήριο στη 255/2021 απόφασή του, είχε ως σκοπό να καταδείξει το μέγεθος της επελθούσας με τις διατάξεις του ως άνω νόμου ουσιώδους ανατροπής της αναλογίας αυτής και όχι την έννοια ότι σύνταξη δικαστικού λειτουργού ίση με το 60% των αποδοχών ενεργείας ευρίσκεται στην συνταγματικώς επιβαλλόμενη σχέση αναλογίας προς τις τελευταίες. (iv) Μετά τις διαπιστώσεις αυτές, κρίθηκε με τις 255 - 256/2021, σκέψη 11, και τις 1-4/2018, σκέψη 20, αποφάσεις: α) ότι είναι δεδομένη η διάρρηξη της σχέσης σταθερής αναλογίας, η οποία επιβάλλεται με τα ανωτέρω άρθρα (26, 87 παρ.1 και 2 και 88 παρ.2) του Συντάγματος μεταξύ των αποδοχών ενεργείας και της καταβαλλόμενης σύνταξής των δικαστικών λειτουργών και όσον αφορά και το μετά την 31.12.2018 ένδικο χρονικό διάστημα,. Η διάρρηξη της σχέσης αυτής έχει ήδη επέλθει με τις περικοπές του άρθρου πρώτου του νόμου 4093/2012 και επιτείνεται, κατά πολύ από 1.1.2019 και μετά, με τις περικοπές του άρθρου 8 (ποσοστό αναπλήρωσης) και του άρθρου 14(επανυπολογισμός της σύνταξης) του νόμου 4387/2016, καθώς και με τον περιορισμό του ύψους (πλαφόν) των ακαθάριστων αποδοχών με το άρθρο 120

του ν. 4623/2019 » β) ότι και ως προς την κατηγορία των συνταξιούχων δικαστικών λειτουργών, οι οποίοι αποχώρησαν μετά την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016, εφαρμοστέες είναι οι προϊσχύσασες του ν. 4387/2016 διατάξεις, δοθέντος ότι αφενός το άρθρο πρώτο παρ. Β υποπαρ. Β.3 του ν. 4093/2012, το οποίο εφαρμόστηκε στην περίπτωση των συνταξιοδοτηθέντων υπό την ισχύ του ν. 4387/2016 για τον προσδιορισμό της προσωπικής διαφοράς σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 1 περ. γ' του ανωτέρω νόμου σε συνδυασμό με το άρθρο 14 παρ. 2 του ίδιου νόμου, αφετέρου το άρθρο 8 του νόμου αυτού περί των εφαρμοζομένων για τον υπολογισμό της σύνταξης ποσοστών αναπλήρωσης, στο οποίο υπήχθησαν αδιακρίτως με το σύνολο των απασχολούμενων στο Δημόσιο και χωρίς επαρκή αιτιολόγηση οι δικαστικοί λειτουργοί, υφιστάμενοι δραστική μείωση στη σύνταξή τους, παραβιάζουν τη συνταγματικά επιβαλλόμενη σταθερή αναλογία μεταξύ των αποδοχών ενεργείας και της σύνταξής τους και επομένως είναι ανίσχυρες και μη εφαρμοστέες (βλ. τη 255/2021 απόφαση, σκέψη 8). (ν). Ειδικότερα όμως με την απόφαση 2/2022 σκεψη 23 το ίδιο Ειδικό Δικαστήριο, πλην των ανωτέρω, έκρινε ότι η διάρρηξη της επιβαλλόμενης εκ του Συντάγματος σταθερής αναλογίας μεταξύ των αποδοχών ενεργείας και των συντάξεων των δικαστικών λειτουργών επιτείνεται έτι περαιτέρω στην περίπτωση των συνταξιοδοτούμενων το πρώτον υπό την ισχύ του ν. 4387/2016, καθώς τα προβλεπόμενα στο άρθρο 8 του ν. 4387/2016 ποσοστά αναπλήρωσης εφαρμόζονται επί συντάξιμων αποδοχών διαφορετικών, οι οποίες υπολείπονται αυτών που ορίζονταν με τις προϊσχύσασες συνταξιοδοτικές διατάξεις. Μετά δε και την εφαρμογή των ποσοστών αναπλήρωσης του άρθρου 8 του ν. 4387/2016, ακόμη και όπως τα ποσοστά αυτά διαμορφώθηκαν μετά τις τροποποιήσεις που επήλθαν με τον ν. 4670/2020 (το ποσοστό αναπλήρωσης για 40 έτη υπηρεσίας ανήλθε σε 50,01%), η τελικώς καταβαλλόμενη σύνταξη, συνυπολογιζομένης ακόμα και της εθνικής σύνταξης, η συμμετοχή της οποίας, λόγω του ύψους της, στον καθορισμό του τελικού ποσού της κύριας σύνταξης είναι ιδιαιτέρως χαμηλή, υπολείπεται των αντίστοιχων αποδοχών ενεργείας κατά ποσοστό ανώτερο του 40%, ενώ και η προβλεπόμενη προσωπική διαφορά υπό τους όρους που καταβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 1 περ. γ' του ν. 4387/2016, σε κάθε περίπτωση διαμορφώνει το καταβαλλόμενο ποσό σύνταξης σε ύψος χαμηλότερο από εκείνο στο οποίο ανερχόταν η σύνταξη του Δημοσίου στις 31.12.2014.

Κατόπιν αυτών, κρίθηκε, περαιτέρω, ότι οι ανωτέρω διατάξεις δεν είναι συμβατές με τα άρθρα 26, 87 παρ.1 και 88 παρ.2 του Συντάγματος, δεν μπορούν να εφαρμοστούν, ως ανίσχυρες, για τον προσδιορισμό των συντάξεων των δικαστικών λειτουργών και είναι εφαρμοστέες προς τούτο οι προϊσχύουσες αυτών διατάξεις [βλ. και τις αποφάσεις του

Ειδικού, ως άνω, Δικαστηρίου, 2/2022 σκέψη 23, 255-256/2021, σκέψεις 5 νί, 11,12, 1-4 / 2018, σκέψη 20 - πρβλ. Ελ.Σ..Ολομ.1331/2023 και ΣτΕ Ολομ. 1891/2019 σκέψη 30)].

6. Οι αποφάσεις του Ειδικού αυτού Δικαστηρίου, σύμφωνα προς την αρχή του κράτους δικαίου,, τα άρθρα 20 παρ.1, 26, 95 παρ. 5 του Συντάγματος και τα άρθρα 6 παρ. 1 και 13 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (ΕΣΔΑ), παράγουν άμεσα τα αποτελέσματά τους, ώστε η παρεχόμενη δικαστική προστασία να είναι πλήρης και αποτελεσματική. Δεσμεύουν, ως προς τα κριθέντα και τα επιλυθέντα νομικά ζητήματα, τα όργανα τόσο της εκτελεστικής (στην υπό κρίση περίπτωση αυτά του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης), όσο και της νομοθετικής λειτουργίας, τα οποία υποχρεούνται, εντός εύλογου χρόνου, να συμμορφώνονται και να λαμβάνουν όλα τα απαιτούμενα για το σκοπό αυτό μέτρα. [βλ τα πρακτικά από τις Συνεδριάσεις ΚΕ/12.11.2014 και ΚΣΤ'/13.11.2014 της Βουλής, από τα οποία φαίνεται ότι τόσο η κυβερνητική πλειοψηφία, όσο και η αντιπολίτευση δέχονται ότι πρέπει να ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα προς συμμόρφωση με την 88/2013 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού, καθώς και π.ρ.β.λ. ΣτΕ πρακτικό 10/2014 του κατ' άρθρο 2 του ν. 3068/2002 Συμβουλίου Συμμόρφωσης]. Επίσης, δεσμεύουν, ως προς τα κριθέντα και επιλυθέντα νομικά ζητήματα και το Δικαστήριο της παραπομπής, στην προκείμενη περίπτωση το Ελεγκτικό Συνέδριο, το οποίο υποχρεούται, σύμφωνα με τα άρθρο 8 του ν.3038/2002 και 5 παρ. 1 του ν. 4700/2020 να συμμορφώνεται με το περιεχόμενό τους. Επομένως, τόσο η απορρέουσα, από τις αποφάσεις του Ειδικού αυτού Δικαστηρίου, δεσμευτικότητα (άρθρο 8 ν. 3038/2002), όσο και η υποχρέωση συμμόρφωσης του Δημοσίου, στο οποίο εντάσσεται ο << e-ΕΦΚΑ >>, προς το περιεχόμενό τους (άρθρα 1 και επ.. ν.3068/2002), εκτείνονται και σε χρονικό διάστημα μεταγενέστερο εκείνου που καλύπτεται με τις δικαστικές αποφάσεις. Και τούτο, διότι αυτές (δεσμευτικότητα και συμμόρφωση) απορρέουν από την ίδια έννομη σχέση και στηρίζονται στην ίδια νομική βάση (Ελ. Συν. Ολομ. 1330-1332/2023-[π.ρ.β.λ. επί της δεσμευτικότητας ΑΠ Ολομ. 310/2017, 10/2002 και επί της υποχρέωσης συμμόρφωσης ΣτΕ πρακτικά 1/2017, 13/2016, 57/2008 και 17/2007 κ.α του κατ' άρθρο 2 του ν. 3068/2002 Συμβουλίου Συμμόρφωσης].

7. Ιστορική βάση της Αίτησης. Είμαι συνταξιούχος δικαστικός λειτουργός. Διορίστηκα Εμμισθος Πάρεδρος την(ΦΕΚ.....) και αποχώρησα από την Υπηρεσία στις με το βαθμό του ε.τ. και συντάξιμη υπηρεσία μου, από ... έτη ... μήνες και ημέρες. Το καθαρό ποσό των μηνιαίων αποδοχών μου πριν από τη συνταξιοδότησή μου ανερχόταν στο ποσό τωνευρώ (ακαθάριστες Αποδοχές.....ευρώ μείον κρατήσεις ευρώ) ενώ το καταβαλλόμενο συνολικό καθαρό ποσό της μηνιαίας σύνταξής μου, όπως κανονίστηκε ή

επανυπολογίστηκε (την 1.1.2019) υπό την ισχύ των διατάξεων του ν. 4387/2016 και 4670/2020 ανήλθε, συνυπολογιζομένης και της προσωπικής διαφοράς, στο ποσό των ευρώ.. Επομένως, με τα δεδομένα αυτά και σύμφωνα με όσα συνολικά εκτέθηκαν ανωτέρω αλλά και με όσα έγιναν δεκτά με τις 1-4/2018, 255-256/2021, και 2/2022 αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2, του Συντάγματος, όπως οι σκέψεις αυτών αναλυτικά προπαρατέθηκαν, η υπαγωγή μου ως δικαστικού λειτουργού στις διατάξεις των άρθρων 1,2,4,6,7 και 8 και 14 του ν. 4387/2016, με τις οποίες καθιερώθηκε για τους δημόσιους λειτουργούς και υπαλλήλους ενιαίο με τους λοιπούς εργαζομένους ασφαλιστικό - συνταξιοδοτικό καθεστώς είναι αντισυνταγματική, καθόσον αντίκειται στις διατάξεις των άρθρων 26, 87 παρ. 1 και 88 παρ. 2 του Συντάγματος, με τις οποίες κατοχυρώνεται ειδικό μισθολογικό και συνταξιοδοτικό καθεστώς για τους δικαστικούς λειτουργούς, όπως κρίθηκε αμετακλήτως, με τις ανωτέρω αποφάσεις 1-4/2018, 255-256/2021 και 2/2022 του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ.2 του Συντάγματος.. Ειδικότερα: Ο υπολογισμός της σύνταξής μου βάσει των διατάξεων του ως άνω νόμου, καθώς και εκείνων του άρθρου 120 του ν. 4623/2019, που επιβάλλουν μέγιστο ύψος (πλαφόν) στις σύνταξεις, ανατρέπει τη συνταγματικά κατοχυρωμένη για τους δικαστικούς λειτουργούς σταθερή αναλογία μεταξύ σύνταξης και εν ενεργεία αποδοχών, κατά τα γενόμενα δεκτά με τις ανωτέρω αποφάσεις και είναι εφαρμοστέες οι προηγηθείσες διατάξεις αυτών που κρίθηκαν, ως ανωτέρω, αντισυνταγματικές.

Επομένως, με την υπό κρίση αίτησή μου, την οποία ασκώ παραδεκτά και νόμιμα, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 66 παρ.8 του πδ 169/2007 και τα οριζόμενα στις σκέψεις 1 και 2 της παρούσας, δικαιούμαι τον κανονισμό της σύνταξής μου, σύμφωνα με τη συνταξιοδοτική νομοθεσία του Δημοσίου, όπως αυτή ίσχυε πριν από την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016 ήτοι με βάση τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (πδ 169/2007) καθόσον υπό τα ανωτέρω δεδομένα επήλθε στην προκείμενη περίπτωση, ανατροπή της συνταγματικώς επιβαλλόμενης σταθερής αναλογίας της σύνταξής μου και των αποδοχών ενεργείας μου, αφού η σύνταξή μου ανερχόμενη σε ποσοστό % των καθαρών αποδοχών μου που ελάμβανα πριν από τη συνταξιοδότησή μου, υπολείπεται κατά ποσοστό.....% των αποδοχών ενεργείας μου. Ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη πράξη με αριθ.....της του e-ΕΦΚΑ στην οποία για τον κανονισμό ή τον επανυπολογισμό της σύνταξής μου εφαρμόστηκαν οι διατάξεις του ν. 4387/2016 είναι πλημμελής και για τον λόγο αυτό ακυρωτέα.

9. Κατ'ακολουθίαν των ανωτέρω, η συνταξιοδοτική Διοίκηση (Διεύθυνση Χορήγησης Συντάξεων Δημοσίου Τομέα του e-ΕΦΚΑ) οφείλει να εφαρμόσει στην περίπτωση μου τα αμετακλήτως δικαστικώς κριθέντα με τις ανωτέρω 1-4/2018, 255/2021, 256/2021 και 2/2022

αποφάσεις του ειδικού κατά το άρθρο 88 παρ. 2 του Συντάγματος Δικαστηρίου, τις 1330-1332/2023 αποφάσεις της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καθώς και τις 889-890 / 2025 αποφάσεις του Τρίτου Τμηματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κατά παραπομπή από την ανωτέρω Ολομέλεια, προκειμένου να αποκαταστήσει το συνταξιοδοτικό μου δικαίωμα με βάση όσα έγιναν ανωτέρω αμετακλήτως δικαστικώς δεκτά και με νέα συνταξιοδοτική πράξη να επανακανονίσει-αναπροσαρμόσει τη μηνιαία σύνταξή μου. Κατά την καταβολή του ποσού της κατά τα ανωτέρω κανονιστέας σύνταξης πρέπει να προστεθεί το επίδομα εξομάλυνσης του άρθρου 1 του ν. 3670/2008, ποσού 207 ευρώ. με τις εφαρμοστέες πλέον προϊσχύουσες διατάξεις των ανωτέρω ανίσχυρων διατάξεων και χωρίς την εφαρμογή επί της σύνταξής μου των διατάξεων του άρθρου 120 του ν. 4623/2019, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο αιτητικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και με την επιφύλαξη παντός περαιτέρω νόμιμου δικαιώματός μου

ΑΙΤΟΥΜΑΙ

Να γίνει δεκτή η αίτησή μου.

Να διακοπούν από την (ημερομηνία υποβολής της αίτησης) οι μειώσεις, οι οποίες διενεργούνται στη σύνταξή μου, με τις, κατά τα ανωτέρω, ανίσχυρες και μη εφαρμοστέες διατάξεις των άρθρων 6 παρ. 1 περ. Γ, 8 και 14 του ν. 4387/2016. Και

Να επανακανονίσει-αναπροσαρμόσει τη μηνιαία σύνταξή μου, με βάση το συντάξιμό μου μισθό (.....) και το επ' αυτού ποσοστό αναπλήρωσης (....) που προκύπτουν, με βάση τη συντάξιμη υπηρεσία μου από ... έτη ... μήνες και ημέρες, πληρωτέα από την (ημερομηνία υποβολής της αίτησης), που έχουν καθοριστεί με τις εφαρμοστέες πλέον προϊσχύουσες διατάξεις των ανωτέρω ανίσχυρων διατάξεων και χωρίς την εφαρμογή επί της σύνταξής μου των διατάξεων του άρθρου 120 του ν. 4623/2019 .

Αθήνα 2025

Ο/ Η Αιτ.....